

คดีหมายเลขดำที่ บ.๑๓/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ น.๕๗/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุดรธานี

วันที่ ๒๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายวรวิฐ สุวรรณไชยรบ ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบลตำแหน่งนายช่างโยธาชำนาญงาน สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง ที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่า เสพเมทแอมเฟตามีนและเล่นการพนันไฟรัมมี อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครได้มีหนังสือ ที่ สน ๐๐๒๓.๒/๒๑๑๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ได้มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากข้อกล่าวหาไม่มีมูลความจริง กล่าวคือ กรณีที่ได้มีการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์เสพเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ นั้น ผู้ฟ้องคดีใช้ผู้ติดตามเสพติดหรือเสพสาร

/เสพติด...

เสพติดเป็นอาชญากรรมและไม่เคยมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ส่วนสาเหตุที่ทำให้ผลการตรวจปัสสาวะของผู้ฟ้องคดีมีผลเป็นบวกน่าจะเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ต้องมีการออกตรวจพื้นที่ที่รับผิดชอบในหลายท้องที่ และมีคนงานนำน้ำจากกระติกน้ำรวมใส่แก้วมาให้ผู้ฟ้องคดีดื่มเป็นประจำ โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่ามีสารผสมเมทแอมเฟตามีนในน้ำดื่มหรือไม่ ส่วนกรณีที่ได้มีการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีร่วมกันเล่นการพนัน (ไพรมี่) อันเป็นการพนัน ตามบัญชี ข พนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต นั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะเข้าร่วมกันเล่นการพนัน (ไพรมี่) โดยไม่ได้รับอนุญาตจริง แต่การเล่นดังกล่าวเป็นเพียงการเล่นพนันกันระหว่างกลุ่มเพื่อนเพื่อความสนุกสนานไม่ได้มุ่งหวังเอาทรัพย์สินกัน พฤติกรรมดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นการหมกมุ่นเล่นการพนันจนเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ราชการ พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและแม้ผู้ฟ้องคดีจะถูกฟ้องต่อศาลจังหวัดสกลนครเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๐๘๘/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๑๐๘๘/๒๕๖๑ ในความผิดฐานเสพยาเสพติด โดยศาลจังหวัดสกลนครมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก ๓ เดือน โดยจำคุกให้รอลงอาญาไว้มีกำหนด ๒ ปี ส่วนความผิดฐานเล่นการพนันไพรมี่ ศาลจังหวัดสกลนครมีคำพิพากษาปรับผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๕ คน คนละ ๗๕๐ บาท แต่การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้พิจารณาและมีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์เห็นควรลงโทษวินัยขั้นต่ำของวินัยร้ายแรง คือปลดออกจากราชการโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบมาตรฐานการลงโทษของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ระหว่างกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่า เสพเมทแอมเฟตามีนกับกรณีที่สัตว์แพทย์ ๔ สำนักงานปศุสัตว์เขต ๔ จังหวัดอุดรธานี ถูกจับกุมข้อมามียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๒ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาศาลจังหวัดหนองคายได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๒๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษมีกำหนด ๓ ปี ตามทางสอบสวนทางวินัย สัตว์แพทย์รับสารภาพว่ามีฝิ่นไว้ในครอบครองและใช้สำหรับเสพจริง แม้จะไม่ได้รับโทษอาญาถึงจำคุก แต่การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็นการทำลายเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงโทษไล่ออก ย่อมเป็นการพิจารณาและใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากข้อเท็จจริงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้โดยในกรณีของสัตว์แพทย์ ๔ มีเจตนาที่มีฝิ่นไว้ในครอบครองเพื่อใช้สำหรับเสพ ส่วนกรณีของผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดตั้งแต่แรกและไม่เคยมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองจึงไม่ถึงว่าเป็นการทำลายเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการและไม่เป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ประกอบศาลจังหวัดสกลนครได้พิพากษาลงโทษจำคุก ๓ เดือน โทษจำคุกให้รอลงโทษมีกำหนด ๒ ปี ซึ่งเป็นโทษในสถานเบาว่ากรณีสัตว์แพทย์ ๔ การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนำกรณีสัตว์แพทย์ ๔ มาพิจารณาเปรียบเทียบกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่กล่าวหาเพื่อลงโทษปลดออกจากราชการจึงเป็นการกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีอันเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบส่งผลให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นคำสั่ง

/ทางปกครอง...

ทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่มีมติยกอุทธรณ์ โดยได้อาศัยข้อเท็จจริงตามการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดังกล่าวมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ในความเป็นข้าราชการของผู้ฟ้องคดี และหลังจากตรวจพบสารเสพติดในร่างกายดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ได้สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาจากโรงพยาบาลสกลนคร ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๒ เรื่อยมาตามกำหนดนัดของแพทย์จนถึงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผลการตรวจรักษาปรากฏว่าไม่พบสารเสพติดในร่างกาย อีกทั้งได้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง มีกำหนด ๑ ปี ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสกลนคร ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนแล้ว และพนักงานคุมประพฤติได้เสนอรายงานแผนการคุมความประพฤติแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่งที่ฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้พิจารณา เนื่องจากยื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองอุดรธานี (ศาลปกครองชั้นต้น) ไม่รับคำฟ้องดังกล่าว ต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ คบ.๑๓/๒๕๖๔ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า จังหวัดสกลนครมีหนังสือ ลับ ที่ สน ๐๐๒๓.๒/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าผู้ฟ้องคดีตำแหน่งนายช่างโยธา ระดับชำนาญงาน สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องหาคดีอาญา ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลจังหวัดสกลนคร คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๙๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑ ซึ่งพนักงานอัยการจังหวัดสกลนคร เป็นโจทก์ ฟ้องดำเนินคดีอาญา แก่ผู้ฟ้องคดีและพวก ในข้อหาร่วมกันกระทำความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ และร่วมกันเล่นไพ่พร้อมมีโดยมิได้รับอนุญาต ซึ่งเหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ตำบลช้างมิ่ง อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร โดยศาลจังหวัดสกลนครพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีและพวกมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ ผู้ฟ้องคดีและพวกให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา

โดยไม่ต่อสู้...

โดยไม่ต่อสู้อย่างดีและไม่ต้องการทนายความ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ฐานเสพเมถุนตามมีน ให้จำคุกคนละ ๓ เดือน ฐานร่วมกันเล่นการพนันไพรมี่ ให้ปรับคนละ ๗๕๐ บาท รวมจำคุกคนละ ๓ เดือน และปรับคนละ ๗๕๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ให้คุมความประพฤติ มีกำหนดคนละ ๑ ปี ห้ามยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิดและให้ความร่วมมือกับพนักงานคุมประพฤติในการตรวจหาสารเสพติดและเข้าโปรแกรมอบรมฟื้นฟูตามที่พนักงานคุมประพฤติกำหนด ผู้ฟ้องคดีมีไดุ้ทธธณ์ คำพิพากษาถึงที่สุด ต่อมาจังหวัดสกลนครได้มีหนังสือลับ ที่ สน ๐๐๒๓.๑๕/๐๔๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นายอำเภอพรรณานิคมได้ออกตรวจเยี่ยมการทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากมอบนโยบายของทางราชการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองดำเนินการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง กำนันและผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ตำบลช้างมิ่ง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปรากฏว่าพบผู้เสพยาเสพติดเป็นบวก คือ ผู้ฟ้องคดี ต่อมา นายองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่งได้มีคำสั่ง ที่ ๐๑๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว และในชั้นของการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยว่า เหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๑ นั้น ตนให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดจริง แต่กระทำโดยไม่ได้ตั้งใจเพียงแค่อยู่นในเหตุการณ์ที่เล่นไพรมี่ ไม่ได้เสพยา แต่ที่ปัสสาวะเป็นสีม่วงเนื่องจากตนได้ดื่มเหล้าในช่วงสงกรานต์ และตนเห็นน้องๆ เสพยา ตนจึงร่วมเสพยาด้วย ทั้งนี้ตนได้ให้การรับสารภาพในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและชั้นศาล โดยไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงใด ๆ และเมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ตรวจพบว่าตนมีปัสสาวะเป็นสีม่วง ซึ่งกรณีดังกล่าวพนักงานอัยการจังหวัดสกลนครไม่ได้สั่งฟ้องดำเนินคดีแต่อย่างใด คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ประชุมพิจารณาจากข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและพยานเอกสาร ประกอบบันทึกคำให้การของพยานบุคคลและบันทึกคำให้การรับสารภาพของผู้ฟ้องคดี ประกอบข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และข้อ ๖ (๕) (ง) และ (๗) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และหนังสือ

/กระทรวงมหาดไทย...

กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๕๒๗๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑ โดยเทียบเคียง คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๓๗/๒๕๖๑ และ อ.๓๗/๒๕๖๑ และแนวทางลงโทษทางวินัย ของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ สน ๐๐๒๓.๒/๒๕ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนครพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๘๗ วรรคสาม ของประกาศดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๒ ได้ตรวจรายงานและการกระบวน ดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายผู้ฟ้องคดี พบว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง ที่ ๐๑๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ ได้ดำเนินการเป็นไปตามรูปแบบขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการสอบสวนวินัย ข้าราชการครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งปรากฏตามแบบตรวจวินัย ๒ ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการ พิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ได้พิจารณาข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติของคณะรัฐมนตรี และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง พยานหลักฐานและพยานเอกสารดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับ พยานบุคคลและบันทึกถ้อยคำจากคำรับสารภาพของผู้ฟ้องคดี พบว่า พฤติการณ์เป็นการกระทำ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ของประกาศ เดียวกัน จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒ มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบกับความเห็น ของอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ที่ให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากนั้น นายองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง ได้มีคำสั่งที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแก่กรณีแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ข้างมิ่งดังกล่าวต่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ ลับ ที่ สน ๐๐๒๓.๒/๑๐๓ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๒ แจ้งให้ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร พิจารณาและทำความเข้าใจเสนอตามข้อ ๒๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่กำหนดและถูกต้องแล้ว ตามข้อ ๕ ข้อ ๘ และข้อ ๒๐ ของประกาศดังกล่าว จึงรับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ได้นำพยานหลักฐานพิจารณาประกอบข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติของคณะรัฐมนตรีและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า พฤติการณ์ ของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงโดยปรากฏพยานหลักฐานอย่างชัดแจ้งและคำอุทธรณ์

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดีซึ่งให้เหตุผลว่า (๑) ตนได้กระทำความผิดจริง แต่เป็นการกระทำความผิดครั้งแรก และภายหลังได้สำนึกผิด และปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาโดยเคร่งครัด และมีความตั้งใจเลิกจากสารเสพติดตลอดไป เห็นได้จากการสมัครใจการเข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลสกลนครซึ่งผลการบำบัดรักษาเป็นไปด้วยดี (๒) การคุมความประพฤติของตนนั้น ได้ปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัดและได้เข้าร่วมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมตามที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดสกลนคร และ (๓) การพิจารณาปลดออกจากราชการ แม้เป็นโทษขั้นต่ำของความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลนั้นทำให้ตนและครอบครัวที่ต้องมีภาระดูแลลูกอีก ๒ คน ได้รับความเดือดร้อน จึงอุทธรณ์เพื่อลดหย่อนโทษและละเว้นโทษปลดออกจากราชการ นั้นเป็นคำขอที่ไม่อาจบังคับได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับการลงโทษตามมาตรฐานโทษขั้นต่ำของการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คือ ปลดออกจากราชการ หากมีมติเสนอความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเปลี่ยนแปลงการลงโทษจากฐานความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นฐานความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เกิดผลตามความเป็นธรรมแห่งกรณีและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างแท้จริง อีกทั้งยังอาจส่งผลให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ หรือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาจมีความผิดอาญาฐานผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้ และมีข้อสังเกตที่สำคัญคือ ผู้ฟ้องคดีเป็นบุตรของนายแปลงศักดิ์ สุวรรณไชยรบ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง และมีบุตร ๒ คน ซึ่งจะต้องประพฤติดตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตรทั้ง ๒ คน การที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษร้ายแรงถือว่าเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่บุตรแล้ว และถือว่าเป็นการรักษาชื่อเสียง เกียรติศักดิ์ของราชการ ไม่ดำรงตนในการเป็นข้าราชการที่ดี ดังนั้นมติของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ ที่เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๒๑ ก. (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ จึงถือเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมกับฐานความผิดขั้นต่ำของความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ชอบด้วยกฎหมาย ปราศจากอคติและเป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลได้ตรวจ...

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนายช่างโยธา ชำนาญงาน สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมานายกองค้การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่งได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง ที่ ๐๑๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาว่าเสพยา ปัสสาวะสีม่วงโดยผิดกฎหมายและเล่นการพนัน (ไพรมี่) ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้มีบันทึกแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (แบบ สว.๒) ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ และได้ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๔) ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้มีบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ (แบบ สว.๓) โดยกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๑ เวลากลางวัน ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีเสพยาเมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ จำนวนน้ำหนักสุทธิและสารบริสุทธิ์เท่าใดไม่ปรากฏชัด ด้วยวิธีใช้ความร้อนสนเมทแอมเฟตามีนให้ระเหิดเป็นไอแล้วสูบรับเอาไอระเหิดของเมทแอมเฟตามีนเข้าสู่ร่างกาย และร่วมกันเล่นการพนัน (ไพรมี่) อันเป็นการพนันตามบัญชี ข พนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และไม่มีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต ต่อมาผู้ฟ้องคดีถูกฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดสกลนคร คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙๘/๒๕๖๑ และคดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๙๘/๒๕๖๑ โดยผู้ฟ้องคดีถูกฟ้องเป็นจำเลยที่ ๑ กับพวกอีก ๕ คน ผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา ไม่ต่อสู้คดีและไม่ต้องการทนายความ ผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน ให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง เสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก ๓ เดือน ฐานร่วมกันเล่นการพนัน ไพรมี่ปรับผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน คนละ ๗๕๐ บาท รวมโทษจำคุก ๓ เดือนและปรับผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน คนละ ๗๕๐ บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ให้คุมประพฤติผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน มีกำหนดคนละ ๑ ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ห้ามผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิด และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นายอำเภอพรรณานิคม ได้ออกตรวจเยี่ยม การทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ณ สำนักงาน หลังจากได้มอบนโยบายของทางราชการเสร็จเรียบร้อยแล้วได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ดำเนินการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง และกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ผลปรากฏว่าพบผู้เสพสารเสพติด มีผลปัสสาวะเป็นบวก จำนวน ๒ ราย ประกอบด้วยผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๑ คน โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเมื่อวันที่ ๗

/กุมภาพันธ์...

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และได้ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ (แบบ สว.๓) ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยว่า ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพทั้งสองประเด็น ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้รายงานการสอบสวนลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ประชุมพิจารณาจากข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและพยานเอกสาร ประกอบบันทึกคำให้การของพยานบุคคลและคำให้การรับสารภาพ ของผู้ฟ้องคดี ประกอบข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าการกระทำ ของผู้ฟ้องคดีเป็นการประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การ รับสารภาพของผู้ฟ้องคดีเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนของคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและตามกฎ ข้อ ๒๓ วรรคสอง ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและ การรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และข้อ ๖ (๕) (ง) และ (๗) ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงาน บุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๔๙๖ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๕๐๕/ ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๕๒๗๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑ ดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้วว่าเป็นการกระทำที่ครบองค์ประกอบความผิดวินัย ร้ายแรง ซึ่งเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติในการรับราชการจึงมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นควรลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง คือ ปลดออกจากราชการโดยเทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๓๗/๒๕๖๑ และ อ.๓๗/๒๕๖๑ ประกอบแนวทางลงโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีที่สัตว์แพทย์ ๔ สำนักงานปศุสัตว์เขต ๔ จังหวัดอุดรธานี ประธานกรรมการสอบสวน ได้มีหนังสือ ที่ (พิเศษ) สน ๗๖๙๐๑/๑๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ รายงานการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณา การดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร พิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย ฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๒ ได้ตรวจรายงานและการกระบวนดำเนินการทางวินัยของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒ มีมติ เป็นเอกฉันท์ เห็นชอบกับความเห็นของอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ให้ลงโทษ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง ที่ ๔๐๖/ ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณา

/อุทธรณ์...

อุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นควรยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีมติให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือ ที่ สน ๐๐๒๓.๒/๒๑๑๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จึงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่ง ที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

เห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๖ กำหนดว่า ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) กำหนดดังนี้... (ง) โรคติดยาเสพติดให้โทษ... (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จนเป็นที่รังเกียจของสังคม ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว และวรรคสอง กำหนดว่า การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จึงต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามหมวด ๘ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดขั้นเงินเดือน (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก ข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนตำบล ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำ

/ผิดวินัย...

ผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหาสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้อีกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๖ วรรคสอง กำหนดว่า ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ปากคำของตนได้ และวรรคหก กำหนดว่า ถ้าเป็นกรณีกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗ และข้อ ๔๖ กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยศาลมิได้รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษไว้ ... (๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว วรรคสอง กำหนดว่า ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวนหรืองดสอบสวนก็ได้

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายช่างโยธาชำนาญงานสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ถูกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมี ที่ ๐๑๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่าเสพยาเสพติดโดยผิดกฎหมายและเล่นการพนัน (ไพรมี่) ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้มีบันทึกแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (แบบ สว.๒) ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบในวันดังกล่าวและได้ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๔) ในวันเดียวกันต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และได้มีบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๖๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ (แบบ สว.๓) โดยกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๑ เวลากลางวันผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีเสพยาแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ จำนวนน้ำหนักสุทธิและสารบริสุทธิ์เท่าใดไม่ปรากฏชัด ด้วยวิธีใช้ความร้อนเผาผลาญแอมเฟตามีนให้ระเหิดเป็นไอแล้วสูดรับเอาไอระเหยของแอมเฟตามีนเข้าสู่ร่างกาย และรวมกันเล่นการพนัน (ไพรมี่) อันเป็นการพนันตามบัญชี ข พนันเอาทรัพย์สินกันโดยมิได้รับอนุญาต ต่อมาผู้ฟ้องคดีถูกฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดสกลนคร คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๘๘/๒๕๖๑ โดยผู้ฟ้องคดีถูกฟ้องเป็นจำเลยที่ ๑ กับพวกอีก ๕ คน ผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา

/เสพเมทแอมเฟตามีน...

เสพเมทแอมเฟตามีนจำคุก ๓ เดือน ฐานร่วมกันเล่นการพนันไพ่รัมมี่กับผู้ฟ้องคดีกับพวก ๕ คน คนละ ๗๕๐ บาท รมโทษจำคุก ๓ เดือนและปรับผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน คนละ ๗๕๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ให้คุมประพฤติผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน มีกำหนดคนละ ๑ ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ห้ามผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๕ คน ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นายอำเภอพรหมานานิคม ได้ออกตรวจเยี่ยมการทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ณ ที่ทำการหลังจากได้มอบนโยบายของทางราชการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ดำเนินการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดของข้าราชการ พนักงานลูกจ้าง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่งและกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ผลปรากฏว่า ผู้เสพสารเสพติดมีผลปัสสาวะเป็นบวก จำนวน ๒ ราย ประกอบด้วยผู้ฟ้องคดีกับพวกอีก ๑ คน โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบในวันดังกล่าวและได้ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (สว.๔) ในวันเดียวกันซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๔) ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดจริง โดยไม่ได้ตั้งใจอยู่ในเหตุการณ์ที่เล่นไพ่รัมมี่พอดี ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เสพยา แต่ที่ปัสสาวะสีม่วงเนื่องจากได้ดื่มเหล้าในช่วงสงกรานต์ และเมาเห็นน้องๆ เสพยา จึงร่วมเสพด้วยคิดว่าสารยังตกค้างในร่างกาย และผู้ฟ้องคดีได้ให้ข้อเท็จจริงตามที่ให้ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยในวันนี้ต่อพนักงานสอบสวน แต่ในชั้นพนักงานอัยการและชั้นศาลได้ให้การรับสารภาพ โดยไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และหลังจากมีคำพิพากษาของศาลจังหวัดสกลนครแล้วเมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของอำเภอพรหมานานิคมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรพรหมานานิคมได้เข้าตรวจหาสารเสพติดอีกครั้งพบว่าผู้ฟ้องคดีมีปัสสาวะเป็นสีม่วง แต่ไม่ได้มีการส่งฟ้องต่อศาลจังหวัดสกลนคร แต่มีการนัดตรวจปัสสาวะทุกเดือน และผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๔) ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวน สภ.พรหมานานิคม กรณีที่ถูกจับกุม เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๑ รับสารภาพว่าผู้ฟ้องคดีถูกตรวจพบมีสารเสพติดเมทแอมเฟตามีน และได้เล่นการพนัน (ไพ่รัมมี่) โดยบันทึกการตรวจปัสสาวะซึ่งเป็นบวกพบสารเสพติดเมทแอมเฟตามีน ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบแล้วตรงตามเอกสารที่โรงพยาบาลพระอาจารย์ฝั้นตรวจ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ อำเภอพรหมานานิคมได้ออกตรวจเยี่ยมการทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และดำเนินการตรวจปัสสาวะพบผู้เสพสารเสพติดมีผลปัสสาวะเป็นบวก คือ ผู้ฟ้องคดีจริง ผู้ฟ้องคดีได้เสพยาเสพติดอีกครั้งเพราะเมาสุรา ผู้ฟ้องคดีไม่แก้ข้อกล่าวหา แต่ขอเพิ่มเติมว่าผู้ฟ้องคดีอยู่ในระหว่างดำเนินการเข้ารับการบำบัดสารเสพติดกับโรงพยาบาลศูนย์สกลนคร และรับการคุมประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดสกลนครทั้งหมด ๓ ครั้งแล้ว และผู้ฟ้องคดียอมรับผิดในสิ่งที่กระทำแต่ขอให้ลงโทษที่เบาที่สุดเนื่องจากตนมีภาระอยู่เพราะลูกยังเล็ก และจะปฏิบัติตัวเป็นคนดี และครอบครัวและสังคมนั้น กรณีจึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเสพเมทแอมเฟตามีนและ

/เล่นการพนัน...

เล่นการพนัน (ไพรมี่) ตามที่ถูกกล่าวหาจริง อีกทั้งหลังจากศาลจังหวัดสกลนครได้มีคำพิพากษาห้ามผู้ฟ้องคดียุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิดก็ยิ่งปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีผลปัสสาวะเป็นบวกอีก การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้รายงานการสอบสวนลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าแม้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับโทษจำคุก แต่การกระทำความผิดถือเป็นการทำลายเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความรู้สึกของสังคม เจตนาในการกระทำ พฤติการณ์เป็นประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การรับสารภาพของผู้ฟ้องคดีเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนด้วย ซึ่งจากข้อเท็จจริงและตามข้อ ๒๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ และข้อ ๖ (๕) (ง) และ (๗) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้วว่า เป็นการกระทำที่ครบองค์ประกอบความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการรับราชการตามกรณีการกระทำ ความผิดดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจึงมีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ เห็นควรลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง คือ ปลดออกจากราชการ โดยเทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๓๗/๒๕๖๑ และ อ.๓๗/๒๕๖๑ ประกอบแนวทางการลงโทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีที่สี่ตัวแพทย์ ๔ สำนักงานปศุสัตว์เขต ๔ จังหวัดอุดรธานีถูกจับกุมข้อหา มียาเสพติดให้โทษประเภท ๒ (ฝิ่น) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนครเสนอ โดยให้ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลข้างมิ่งที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยสมเหตุสมผล คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยใช้วิธีการเปรียบเทียบมาตรฐานการลงโทษของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ระหว่างกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่า เสพเมทแอมเฟตามีนกับกรณีที่สี่ตัวแพทย์ ๔ สำนักงานเขต ๔ จังหวัดอุดรธานี ถูกจับกุมข้อหา มียาเสพติดไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ทั้งที่ข้อเท็จจริงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้จึงเป็นการกั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี อันเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าเสพเมทแอมเฟตามีนและเล่นการพนันไพรมี่จริง โดยเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑

/ตามพระราชบัญญัติ...

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เมทแอมเฟตามีนจึงเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงมีบทกำหนดโทษสูงกว่า ผีน ในกรณีสัตว์แพทย์ ๔ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกว่ากรณีสัตว์แพทย์ ๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจกำหนดโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งเป็นโทษขั้นต่ำของความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเป็นการใช้ดุลพินิจกำหนดโทษที่เป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดีมากแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลช้างมิ่ง ที่ ๔๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกันแล้วมีมติยืนตามคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว โดยมีมติให้ยกอุทธรณ์มติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนข้ออ้างและข้อโต้แย้งอื่น ๆ ของคู่กรณี ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป

พิพากษายกฟ้อง

นายพีระศักดิ์ นาดิ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี

นายบพิธ สรสิทธิ์
ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

นางสาวณัฐชญา พลศักดิ์
ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายบรรยง ธัญทะพิพงค์

